

1. adventna nedelja

Domače bogoslužje v prvem adventnem tednu

Družina se zbere k skupni molitvi ob adventnem vencu. Pred molitvijo se dogovorimo za sodelovanje. Pokrižamo se: **V IMENU OČETA IN SINA IN SVETEGA DUHA. AMEN.** Oče ali mati ali kdo drug pozdravi: **V IMENU PRIHAJAJOČEGA JEZUSA VAS VABIM K SKUPNI MOLITVI IN NAJ NAS SPREMLJA MOČ NJEGOVE LJUBEZNI.**

Simboli v adventnem vencu nam veliko povedo:

- **KROG**, je najpopolnejši lik, lik brez začetka in konca, je starodavno znamenje za Boga, za njegovo popolnost in večnost.
- **ZELENJE**, ki ne uvane, kaže na naše neuničljivo upanje vanj. Govori tudi o božji zvestobi, ki človeka spremlja skozi svetle in temne dni.
- **SVEČA** spominja na Kristusa, ki se je imenoval prava luč sveta. Naj bo vsako adventno nedeljo več Kristusove luči v našem srcu.

Razmislimo: Advent je čas, ko premišljujemo o tem, ali živimo tako, kot nam narekuje Jezus, ali mu sploh pustimo, da vstopa v naše življenje. Pomemben del adventa je tudi spraševanje vesti in spoved. Pri pripravi na prejem zakramenta sprave nam lahko pomagajo nekatera vprašanja:

Ali priznavam Boga za gospodarja svojega življenja ali pa upoštevam le sebe in svoje načrte? Ali me jeza, poželjivost ali nevoščljivost ločujejo od tistih, ki me imajo radi? Ali so moji odnosi z bližnjimi obremenjeni, ker ne znam odpuščati? Ali se upiram Bogu, ki želi, da bi se Jezus rodil v mojem življenju? Ali priznavam, da zaradi napuha nočem priti k Bogu in prejeti njegova ozdravljajočega dotika?

Ko spoznamo, da naše življenje ne odseva Jezusa, prosimo Božje usmiljenje v zakramentu sprave, tako da bo naše srce lahko postalo jasli za Jezusa. Ob koncu meseca bomo veliko slišali o sklepih ob začetku novega leta. Toda advent je pravi čas za nove sklepe, denimo tega, da živimo kakor Jezus, saj se spominjamo njegovega rojstva. Bog nam je vedno pripravljen dati svoje darove, toda sami jih moramo znati odpreti.

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. Zdrava Marija... Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. Zdrava Marija... In Beseda je meso postala in med nami prebivala. Zdrava Marija...

Iz današnjega evangelija: **»Zato čujte in vsak čas molite«** (Lk 21, 36)

Adventni čas je spodbuda in glasen klic k čuječnosti. Vabi nas in nam daje priložnost, da se znebimo navlake naveličanosti in navajenosti ter pustimo, da pride Kristusov klic k čuječnosti do naših ušes. Kaj pa sploh pomeni čuti? Pomeni, da nikoli ne pozabimo, da je življenje potovanje, in da se naše obzorje ne ustavi tam, kjer se ustavijo naše oči, ampak sega čez. Ta zavest nam pomaga, da bomo uporabili prava merila in se ne bomo varali, da smo že na cilju. Čuti zato pomeni, da sebe, svojega telesa, sposobnosti in časa ne vidimo samo v »kletki« sedanjega bivanja, ampak tudi v razsežnosti, ki presega naš čas in naše obzorje. To bo spremenilo naše življenje. Čuti pomeni, da imamo družinske člane, prijatelje in znance ter druge ljudi sploh za sopotnike. To bo spremenilo naše življenje. Čuti pomeni, da imamo denar, delo, zdravje in razvedrilo za sredstva na poti, ne pa za življenjski cilj. In to bo spremenilo naše življenje. Advent je in Gospod prihaja. Če ne prej, bo k vsakemu izmed nas stopil ob koncu življenja. Ne vemo za ta trenutek. Prvi kristjani so pogosto molili: »Pridi, Gospod Jezus!« Prosimo tudi mi: »Pridi, Gospod Jezus! Pridi tudi v naše življenje. Pridi in prinesi vanj nekaj novega! Pridi, prebudi in poživi nas!«

Prošnje za vse potrebe:

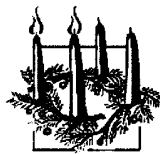
1. Gospod, s svojo ljubeznijo objemaš vse svet; naj ti pokažemo več ljubezni in se te trdneje oklenemo.
2. Jezus, prihajaš na svet in prinašaš luč. Naj s ne prepustimo temi greha in hudobije, ampak odpremo srce za tvojo odrešujočo svetlobo.
3. Naši družini in vsem prijateljem pomagaj doživeti milost resničnega srečanja s Teboj v zakramentu spovedi in lepem božičnem praznovanju.
4. Jezus blagoslavljaljaj in varuj našo družino.
5. Jezus, danes, na nedeljo Karitas, te prosimo za vse, ki so v kakršnikoli stiski. Odpri nam oči in srca, da jim bomo znali pomagati!

Zmolimo **OČE NAŠ IN DESET ZDRAVAMARIJ** in dodajmo skrivnost veselega dela rožnega venca: **ki si ga Devica od Svetega Duha spočela!**

(Oče ali mati): **GOSPOD NAJ NAS, NAŠ DOM IN VSE LJUDI DOBRE VOLJE BLAGOSLOVI**, (se pokrižamo) **VARUJE IN NAS SREČNO PRIPELJE V VESELJE NEBES. AMEN.**

2. adventna nedelja

Domače bogoslužje v drugem adventnem tednu

Družina se zbere k skupni molitvi ob adventnem vencu. Pred molitvijo se dogovorimo za sodelovanje. Pokrižamo se: **V IMENU OČETA IN SINA IN SVETEGA DUHA. AMEN.** Oče ali mati ali kdo drug pozdravi: **DANES NAS BODO V MOLITEV UVEDLE BESEDE PSALMA 57: »MOJE SRCE JE PRIPRAVLJENO, O BOG – ZBUDITI HOČEM JUTRANJO ZARJO!«**

O adventnem vencu lahko veliko razmišljamo.

Med drugim tudi tako:

- Okrogla oblika venca naj nas spominja na simbol povezanosti družine. Svečke na venčku so otroci, ki so svetle točke družine.

- Venec s prižganimi svečkami naj nas spominja na ljudi vsega sveta, ki so združeni v ljubezni. Med njimi naj ne bo nobenega sovraštva.

- Na adventnem vencu gori že druga sveča. Svetlobe je vedno več, kar ponazarja vedno večje pričakovanje in nas tudi spodbuja, da bi čimprej storili kaj zase in za druge, istočasno pa nam vedno močnejša svetloba daje moč za izvršitev teh dejanj ter nas očiščuje vseh slabosti.

Razmislimo: Po praznovanju praznika Marijinega brezmadežnega spočetja v teh dneh vstopamo v ozračje priprav na božič. Danes je ta čas, žal, »zastrupljen« s porabništvom, ki grozi, da bo zatemnilo njegovega pristnega duha, za katerega so značilni spominjanje, zmernost, veselje, ki pa ni zunanje, temveč notranje. Božja previdnost je poskrbela, da kot vrata k praznovanju božiča slavimo praznik Jezusove Matere, ki nas lahko bolje kot kdorkoli vodi k spoznavanju, ljubezni in češčenju učlovečenega Božjega Sina. Zato naj nas Marija spremlja; naj nas njeno čutenje opogumi, da se bomo na praznik rojstva Božjega Sina, ki je prišel na svet, da nas odreši, pripravili z odkritim srcem in odprtim duhom, da bomo v betlehemske Otrok prepoznali Božjega Sina. Sprehodimo se z Njo skozi advent v molitvi in sprejmimo nenehno ponavljajoče se povabilo, ki ga v teh dneh Božja beseda naslavlja v pričakovanju, čuječem, veselem in neodložljivem: On prihaja odrešit svoje ljudstvo. (Papež Janez Pavel II.)

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. [Zdrava Marija...](#) Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. [Zdrava Marija...](#) In Beseda je meso postala in med nami prebivala. [Zdrava Marija...](#)

Iz današnjega evangelija: **»Pripravite Gospodovo pot!«** (Lk 3,4)

»Pripravite pot Gospodu!« Vsako leto, ko pričakujemo božič, poslušamo to vabilo Janeza Krstnika. Bog je vedno izražal vročo željo, da bi bil pri svojih otrocih. Tudi mi pogosto čutimo željo, da bi ga srečali, da bi bil ob nas na poti življenja, da bi nas preplavljala njegova luč. Da pa bi lahko stopil v naše življenje, moramo odstraniti ovire. Ne gre več za to, da zravnamo ceste, temveč, da mu odpremo srce.

Jezus sam našteva nekatere ovire, ki zapirajo naše srce: »tatvine, umori, prešuštva, pohlep, hudobija, zvižaja, razuzdanost, nevoščljivost, bogokletje, napuh ...« Včasih so to zamere, predsodki, brezbriznost do potreb tistih, ki so nam blizu, pomanjkanje pozornosti in ljubezni...

Kako naj mu dejansko pripravimo pot? Tako, da ga prosimo odpuščanja. Morebiti je zvečer, preden zaspimo, najprimernejši trenutek, da se ustavimo, se ozremo na pretekli dan in ga prosimo odpuščanja.

V veliko pomoč nam je lahko tudi osebna spoved, zakrament Božjega odpuščanja. To je srečanje z Jezusom, kateremu lahko darujemo vse storjene grehe. Iz spovednice odidemo odrešeni, z gotovostjo, da smo prenovljeni, in znova z veseljem odkrijemo, da smo pravi Božji otroci.

Bog sam nam namreč s svojim odpuščanjem odstrani vsako oviro, »zravna cesto« in ponovno napolni naša srca z veseljem.

Prošnje za vse potrebe:

1. Pomagaj vsem, ki oznanjajo Božjo besedo, da bodo goreči kot Janez Krstnik, ki je klical k pokori in spreobrnjenju srca.
2. Našim bolnim bratom in sestram daj veliko upanja, potrpljenja in notranjega miru; nam pa pomagaj, da bi jim bili v adventu še posebej blizu.
3. Daj v adventu naši družini toliko moči, da bomo našli več časa za pogovor in molitev.
4. Nebeški Oče, pomagaj nam, da bomo odkrili vrednost duhovne priprave na Jezusovo rojstvo.

Zmolimo **OČE NAŠ IN DESET ZDRAVAMARIJ** in dodajmo skrivnost veselega dela rožnega venca: **Ki si ga Devica v obiskovanju Elizabete nosila!**

(Oče ali mati): **GOSPOD NAJ NAS IN NAŠ DOM BLAGOSLOVI**, (se pokrižamo) **IN NAM POMAGA, DA BOMO NOTRANJE PRIPRAVLJENI DOŽIVELI BOŽIČNE PRAZNIKE. AMEN.**

3. adventna nedelja

Domače bogoslužje v tretjem adventnem tednu

Družina se zbere k skupni molitvi ob adventnem vencu. Pred molitvijo se dogovorimo za sodelovanje. Pokrižamo se: **V IMENU OČETA IN SINA IN SVETEGA DUHA. AMEN.** Oče ali mati ali kdo drug pozdravi: **VESELIMO SE, GOSPOD JE BLIZU, PRIDITE, MOLIMO!**

Seznamimo se z nekaterimi simboli adventa:

ADVENTNI KOLEDAR: Po družinah imajo marsikje obešen ali postavljen adventni koledar. Z odpiranjem okenc koledarja se otroci vsak dan pomikajo bliže k Jezusovemu rojstvu. V okenceh so skrite naloge, ki otroke spodbujajo k dobrim delom. **ZORNICE:** Po župnijah, kjer obhajajo zornice, se verniki v zgodnjih jutranjih urah, še v temi, odpravijo k sveti maši. Med sv. mašo postopoma postaja svetleje, prihaja luč. Tako so tudi zornice simbol za Jezusov prihod – božič - ki prinaša luč na svet. **VIJOLIČNA BARVA:** Vijolična barva je mešanica modre in rdeče barve, simbol duhovnosti (modra), povezane z odrešilno krvjo (rdeča). V bogoslužju je vijolična barva barva pokore, zbranosti, resnosti. Kot barva spokornosti se uporablja v postnem času, kot barva zbranosti in resnosti pa je barva adventa.

Razmislimo: Malo se ve o tem, kaj pomenijo adventne nedelje. Prva adventna nedelja je prvi temelj, ki opozori na stari Mojzesov zakon pravičnosti, druga adventna nedelja je za zmernost, treba se je vaditi v zmernosti pri uživanju hrane, tretja je za pogum; izzivom hudega in zlega se je treba zoperstaviti s pogumom in četrta adventna nedelja - četrta svečka je za modrost, za Marijo; takrat, ko smo modri, smo šele pripravljene, da se prižge notranja luč za tri druge svete dni, ki so trije sveti večeri: vera, upanje, ljubezen. Štirje stebri, na katere se naslanjajo trije sveti dnevi, so duhovna hiša notranjega človeka: pravičnost, zmernost, pogum in modrost. Na teh štirih temeljih stojijo vera, upanje in ljubezen.

(Ljuba Jenče)

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. [Zdrava Marija...](#) Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. [Zdrava Marija...](#) In Beseda je meso postala in med nami prebivala. [Zdrava Marija...](#)

Iz današnjega berila: **»Veselite se v Gospodu!«**

(Flp 4,4)

Janez Krstnik je bil resen in zahteven. Živel je v samotni ob Jordanu, se oblačil v kameljo kožo in jedel kobilice – torej ni sebi privoščil nobenega udobja in užitka. Lahko bi rekli, da ni imel nič od življenja. Ali ni potem še poslušalce zamoril s svojimi nazori?

Spraševali so ga namreč, kako naj živijo. Če bi jim ukazal, naj ga posnemajo, bi jim prav gotovo vzel še tisto veselje, ki so ga imeli. V resnici pa je vsakemu posebej pokazal pot do veselja. Tistim, ki so bili premožni, je naročil, naj svoje imetje delijo z ubogimi. Ali ni ravno **dobrota** vir našega veselja? Človek, ki daje in se razdaja, je najprej sam srečen. Drugi Janezov nasvet je bil – **poštenost**. Namenjen je bil najprej cestinarjem, ki so radi v svojo korist zaračunali več, kot bi smeli. Tudi zavest, da smo ravnali pravično in pošteno, nam prinaša notranje veselje. Mirna vest je celo pogoj, da je človek vesel in dobro razpoložen. In še nasvet vojakom – **nenasilje** in **zadovoljnost** s svojo plačo. Kdor nima nikoli dovolj, kdor stalno premišljuje o svojih neizpolnjenih željah, prav gotovo ne more biti srečen. Tako nam Janez pokaže nekaj poti do veselja - zelo jasne in preproste so, pa uporabne za vse čase.

Krščanstvo ni kakšna žalostna vera, ki bi nas zamorila in nam zagrenila vse, kar je lepega in prijetnega. V resnici se lahko samo veren človek zares veseli.

Kaj naj torej storimo? Dobrota, poštenje, zadovoljnost - zraven pa še vera, da nas ima Bog rad in nam želi dobro. Za to se trudimo, tega se veselimo. Tudi v letošnjem adventu.

Prošnje za vse potrebe:

5. Gospod, prosimo te, naj božični prazniki napolnijo z novim upanjem vse, ki so jih zadele razne preizkušnje, nesreče in trpljenje.
6. Jagnje božje, ki odjemlješ grehe sveta, pomagaj vsem v naši družini, da se spovemo svojih grehov in doživimo veselje čistega srca.
7. Gospod, prosimo te za vse, ki bodo letošnji božič preživljali v lakoti, mrazu in drugem pomanjkanju.
8. Naj naši rajni po tvojem usmiljenju dosežejo polnost nebeškega veselja.

Zmolimo **OČE NAŠ IN DESET ZDRAVAMARIJ** in dodajmo skrivnost veselega dela rožnega venca: **KI JE OZANJAL BOŽJE KRALJESTVO!**

(Oče ali mati): **GOSPOD NAJ NAS BLAGOSLOVI**, (se pokrižamo) **IN NAM POMAGA, DA BO V NAŠEM DOMU VSAK DAN VEČ MIRU IN LJUBEZNI. AMEN.**

4. adventna nedelja

Domače bogoslužje na četrto adventno nedeljo

Družina se zbere k skupni molitvi ob adventnem vencu. Pred molitvijo se dogovorimo za sodelovanje. Pokrižamo se: **V IMENU OČETA IN SINA IN SVETEGA DUHA. AMEN.** Oče ali mati ali kdo drug pozdravi: **NOCOJ SE NAM BO RODIL, KRISTUS, ZVELIČAR; ON JE EMANUEL – BOG Z NAMI!**

Običaj postavljanja jaslíc:

Iz življenja sv. Frančiška lahko razberemo, da je obhajal Gospodovo rojstvo slovesneje kot druge praznike. Želel je, da bi ta slovesni praznik vsi ljudje obhajali v veselju in darežljivosti. Ravno jaslice pa so lahko tiste, ki nam približajo skrivnost božiča. Ustvarjalna domišljija pri postavitvi jaslíc kaže na to, da želimo vplesti vse svoje, čisto vsakdanje stvari v odrešenijsko delo Boga. Ko gledamo jaslice, pustimo, da nas vsaka podrobnost nagovori, pustimo, da nas prevzame, pretrese. Naj nam bodo jaslice navdih in vabilo k molitvi.

Včasih imamo za praznike toliko opraviti. Tudi za božič je tako. Kljub obilnemu delu in mnogim skrbem pa jaslic ne postavite prehitro! Zelo lepo doživetje bo, če jih boste postavili skupaj!

Razmislimo: V božični skrivnosti, ki jo bomo začeli praznovati nocoj, je Večni stopil v čas, druga Božja oseba je postala otrok, Najvišji se je sklonil, da se ga lahko dotaknejo roke in ga sprejme človeško srce. Človekov odgovor na ta dar je veselje. Če je bistvo Boga ljubezen, je veselje njegova *dišava* – znamenje njegove navzočnosti. Kdor je pripravljen pričakal njegov prihod in sprejel oznanilo o otroški preprostosti

Boga, ki želi prebivati tudi v njem, ta mora biti vesel – ker je v Bogu odkril sebe, ker je našel zaklad (Mt 13,44). Veselje v Gospodu je njegova moč (Neh 8,10). Marija pa je mati tega veselja. Zato: »Veseli in raduj se iz vsega srca, hči jeruzalemska!« (Sof 3,14). (Maksimilijan Matjaž)

Vsa družina skupaj zmoli molitev:

Angel Gospodov je oznanil Mariji in spočela je od Svetega Duha. [Zdrava Marija...](#) Glej, dekla sem Gospodova, zgodi se mi po tvoji besedi. [Zdrava Marija...](#) In Beseda je meso postala in med nami prebivala. [Zdrava Marija...](#)

Iz današnjega berila: **»Kajti on bo velik do koncev zemlje. In v tem bo mir!«** (Mih 5,4)

Vse bogastvo praznika ima lahko tudi čisto nasproten učinek, če je le dopolnitev že tako naglega življenja. Potem se zgodi, da se človek po prazniku počuti praznega ali nekako ogoljufanega, izropanega. Človekova pričakovanja so velika, a stalno sprejemanje pripelje do zasičenosti, naveličanosti in nezadovoljstva. Zato mora človek, ki res želi doživeti praznik, najprej umiriti sebe in svoje okolje. To pomeni, da skuša omejiti zabavo, gmotne dobrine, da lahko postanejo čuti, čustva in dojemanje bolj sprejemljivi za nežne vtise, ki jih v vsakdanjih bleščavah in hrupu spregledamo in preslišimo.

Človekovo najgloblje hrepenenje lahko potešijo le vredne stvari. Toliko ljudi je razočaranih nad življenjem, ker pripisujejo vrednost plehkim stvarim z lepim ovojem. Priprava na praznik pomaga odstraniti masko z marsičesa, kar je prej videti tako lepo in dobro, in najti skromne stvari, ki res lahko osrečijo človeka. Zvone Modrej je z lepo prisposodbo povedal: Sreča je metulj. Bolj ko tekaš za njim, bolj se ti izmika. Ko se ustaviš in umiriš, pa ti lahko sam sede na dlan. Tako je tudi z doživetjem praznika.

Iz praznične Božje besede:

V začetku je bila Beseda in Beseda je bila Bog, bomo slišali to noč v Janezovem evangeliju. Verujemo, da se je ta Beseda učlovečila na božični praznik. Tistim, ki jo sprejmejo, daje moč, da postanejo božji otroci. Za to gre: če smo videli svetlobo, se mora iskriti v naših očeh; če smo doživeli veselje, ga moramo deliti z drugimi; če se bomo pogreli ob jaslicah, moramo toplino dajati vsem, ki iščejo zavetja. Če se je Kristus rodil v našem srcu, ga bodo tudi drugi našli v njem!

Prošnje za vse potrebe:

1. Dobri Bog, blagoslavljaljaj vse matere, da bodo z veseljem in ljubeznijo sprejemale svoje otroke.
2. Daj očetom moč in ljubezen, da bodo ženi in otrokom nudili varen in topel dom.
3. Usmili se vseh, ki trpijo zaradi vojne in jim podari mir.
4. Odpri naša srca, da bomo božič praznovali v medsebojni ljubezni in razumevanju!

Zmolimo **OČE NAŠ IN DESET ZDRAVAMARIJ** in dodajmo skrivnost svetlega dela rožnega venca: **KI JE RAZODEL SVOJE VELIČASTVO!**

(Oče ali mati): **GOSPOD NAJ NAS BLAGOSLOVI**, (se pokrižamo) **IN NAM POMAGA, DA BO TUDI LETOŠNJE PRAZNOVANJE BOŽIČA ENO NAJLEPŠIH DOŽIVETIJ V NAŠI DRUŽINI. AMEN.**